

ARAŞTIRMA

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN AKILCI İLAÇ KULLANMA DAVRANIŞLARI

Hatice KAYA* Nuray TURAN** Özlem KESKİN***
Zeliha TENCERE*** Ece UZUN*** Gülizar DEMİR*** Tanju YILMAZ***

Alınış Tarihi: 27.06.2014
Kabul Tarihi: 27.01.2015

ÖZET

Amaç: Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin akılci ilaç kullanma davranışlarını belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı-kesitsel türde planlanan araştırmayı evrenini; bir kız ve bir erkek yurdunda kalan üniversite öğrencileri, örneklemi ise rastgele örneklem yöntemi ile seçilen 466 üniversite öğrencisi oluşturmuştur. Araştırmaya başlamadan önce kurumlardan ve üniversitede öğrencilerinden bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Veriler, bireysel özelliklerini ve akılci ilaç kullanma davranışlarını belirlemeye yönelik sorulardan oluşan "Öğrenci Tanıtım Formu" ile yüz yüze görüşerek toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde ortalama, yüzdelik ve ki-kare testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Öğrencilerin %50'sinin kız, yaş ortalamasının 21.73 ± 2.68 , %38.6'sının sosyal bilimlerde öğrenim gördüğü, %86.5'inin sağlık güvencesinin olduğu, %64.4'ünün sigara/alkol kullanmadığı ve %89.5'inin herhangi bir kronik hastalığının olmadığı belirlenmiştir. %35.4'ünün ilaç reçete ile almadığı, %9.4'ünün ilaçın reçetesini okumadığı, %18.2'sinin ilaçını zamanında almadığı, %25.7'sinin ilaçın dozunda değişiklik yaptığı ve %27'sinin tavsiye ile ilaç kullandığı, cinsiyet, medeni durum, aile tipi değişkenlerinin akılci ilaç kullanma davranışlarını istatistiksel olarak anlamlı bir şekilde etkilediği saptanmıştır ($p < 0.05$).

Sonuçlar: Öğrencilerin akılci ilaç kullanımı konusunda bazı yetersizlikler vardır. Bu sonuçlar doğrultusunda akılci ilaç kullanma davranışlarını arttturmaya yönelik rehberlik ve danışmanlık programlarının oluşturulması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Akılci ilaç kullanma; ilaçlar; üniversite öğrencileri

ABSTRACT

Rational Drug Usage Behavior of University Students

Objective: The aim of this study was to determine rational drug usage behaviour of university students.

Method: The population of this study, which had a descriptive crosssectional design, comprised university students who stayed in a woman dorm and a men dorm, the sampling group was formed by 466 university students who were selected by means of convenience sampling. Prior to the initiation of the study, related permissions were taken from the institutions and informed consents were obtained from university students. Data were collected "Student Information Form" which contained individual characteristics and rational drug usage by face to face meetings. Data were analysed using median, percentage and chi-square.

Results: 50% of the students were women, their mean age was 21.73 ± 2.68 years, 38.6% of the students were in social science, 86.5% of the students had health insurance, 64.4% did not use smoke cigarettes/alcohol and 89.5% of the students had any chronic disease were determined. 35.4% of the students did not take drug with a prescription and 9.4% of the students did not read drugs prescribed, 18.2% the students did not take the drug timely, 25.7% of the students change drug dose by himself/herself and 27% of the students use drug with advice. Sex, marital status, family types variables were found that rational drug usage behaviour affected statistical significance.

Conclusion: There are some deficiencies about rational drug usage of the students. According these results, it is suggested to improve rational drug usage about creation of guidance and counseling program.

Keywords: Rational drug usage; drugs; university students

* İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi (Doç.Dr.) e-posta: haticeka@istanbul.edu.tr

** İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi (Yrd.Doç.Dr.)

*** İstanbul Üniversitesi Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi Öğrencisi

GİRİŞ

İlaçlar hastalıklardan korunma, tanı, tedavi veya bir fonksiyonun düzeltilmesi ya da değiştirilmesi için kullanılan, genellikle bir veya birden fazla yardımcı madde ile formüle edilmiş etkin maddelerdir. İlaçlar doğru kullanıldığında insan sağlığını ve yaşamını tehdit eden olumsuzluklara son verirken, yanlış kullanıldığında yaşama son verebilen bir madde olması nedeniyle, insan ve toplum sağlığında önemli bir yere sahiptir (Karakurt, Hacıhasanoğlu, Yıldırım ve Sağlam 2010; Yılmaz, Yılmaz, Karaca, Uçar ve Yüce 2008; Yılmaz, Güler, Güler ve Kocatas 2011).

Dünya Sağlık Örgütü akılçılık kullanımını; “Bireylerin klinik bulgularına ve bireysel özelliklerine göre uygun ilaç, uygun süre ve dozda, en düşük fiyatla ve kolayca sağlanabilmeleri” olarak tanımlanmıştır. Akılçılık ilaç kullanımı basamakları, doğru tanının konması, prognozun belirlenmesi, tedavi amaçlarının saptanması, tedavi seçeneklerinin gözden geçirilmesi, uygun tedavinin seçimi, gerekli ise reçetenin doğru biçimde yazımı ve takiptir. Tüm bu süreçte ilaç dışı tedavi seçeneklerinin dikkate alınması, ilaçlar için etkililik, uygunluk, güvenlilik ve maliyet analizinin yapılması ve risklerin en aza indirilmesi, doğru bilgilendirme ve hasta katılımının sağlanması temeldir (Aydın ve Gelal 2012; Karakurt, Hacıhasanoğlu, Yıldırım ve Sağlam 2010).

Akılçılık kullanımı, gelişmiş ülkelerde değişik şekillerde yapılan ve geçerli olan bir uygulamadır. Bu uygulamanın amaçları özellikle antibiyotiklerde, aşırı ilaç ve yanlış ilaç kullanımının önlenmesi, bu yolla ekonomik kayıpların önüne geçilmesi, ilaçlara bağlı yan etkilerin azaltılabilmesi ve antimikrobiyal direncin azaltılmasıdır. Ülkemizde halkın sağlık eğitimi yetersizdir ve bunu gidermek için yapılmakta olan çalışmalar, halen nitelik ve nicelik bakımından sorunu çözmekten çok uzaktır. Akılçılık olmayan ilaç kullanımının eğitim eksikliğinden başlayarak sosyokültürel, ekonomik, yönetsel ve düzenleyici mekanizmalardan kaynaklanan birçok nedeni vardır. Bu nedenlerin çoğu birbirini etkilemeyece ve sorunu daha da karmaşık hale getirmektedir (Akan 2006; Oktay 2006).

Reçetesiz ilaç kullanımının, semptomları gizleme ve hastalığın tanılmasını geciktirme ve diğer birçok sakıncaları bulunmaktadır. İlaçların aşırı derecede tüketilmesi ilaca bağlı istenmeyen etkileri de beraberinde getirmektedir. Basit bir

yan etkiden öldürücü bir zehirlenmeye kadar gidebilen olaylara neden olabilen ilaçlar, dikkatsizce ve reçetesiz bir şekilde kullanılmamalıdır. Ülkemizde yapılan çalışmalarda en fazla antibiyotik, analjezik, antipiretiklerin ve psikotrop ilaçların bilinçsiz olarak tüketildiği belirlenmiştir (Arslan ve Eşer 2005; İptes ve Khorshid 2004).

Karakurt, Hacıhasanoğlu Yıldırım ve Sağlam'ın (2010) “Üniversite öğrencilerinde ilaç kullanımı” konulu araştırmasında; öğrencilerin %50.5'inin son bir ay içerisinde ilaç kullandığı ve bunların %23.2'sinin reçetesiz olduğu saptanmıştır. İptes ve Khorshid(2004)'in çalışmasında; son bir ay içinde öğrencilerin %51.6'sının ilaç kullandığı, bunların %44.2'sinin reçetesiz olduğu, %80.8'inin ilaç kullanmadan önce ilaçın prospektüsünü okuduğu belirlenmiştir.

Hemşireler, ilaç kullanımının planlanması ve değerlendirilmesinde; bireyin ve ailesinin ilaç kullanımı, etki ve yan etkileri konusunda eğitiminde önemli bir role sahiptir (Özer ve Özdemir 2009). Ayrıca güvenli ve doğru ilaç kullanımını sağlamak hemşirelerin en önemli sorumluluklarından biridir (Arslan ve Eşer 2005; Karakurt, Hacıhasanoğlu Yıldırım ve Sağlam 2010). Bu bağlamda araştırmacı, üniversite öğrencilerinin akılçılık ilaç kullanım davranışlarını belirleyerek, gerekli eğitim ve danışmanlık hizmetinin planlanması yol göstereceği düşünüldü.

GEREÇ VE YÖNTEM

Araştırmmanın Amacı ve Türü: Bu araştırma, üniversite öğrencilerinin akılçılık ilaç kullanma davranışlarını belirlemek amacıyla tanımlayıcı ve kesitsel türde planlanmıştır.

Araştırma Soruları:

1. Öğrencilerin bireysel özellikleri nedir?
2. Öğrencilerin akılçılık ilaç kullanma davranışları nasıldır?
3. Öğrencilerin bireysel özellikleri akılçılık ilaç kullanma davranışlarını etkiler mi?

Araştırma Evreni ve Örneklemi:

Araştırma evrenini; 2011-2012 eğitim öğretim yılında bir kız ve bir erkek yurdunda kalan toplam 1300 üniversite öğrencisi, örneklemi ise rastgele örneklem yöntemi ile seçilen 466 öğrenci oluşturmuştur.

Veri Toplama Aracı: Öğrenci Tanıtım Formu: Araştırmacılar tarafından literatür taranarak hazırlanmıştır. Formun ilk bölümünden

öğrencilerin sosyo-demografik özelliklerini içeren 10 sorudan, ikinci bölüm ise akılçılık kullanma davranışlarını belirlemeye yönelik 16 sorudan oluşmuştur.

Araştırmmanın Etik Yönü: Araştırma verilerini toplamadan önce, çalışmanın amaç ve kapsamını içeren bir bilgi formu ile kız ve erkek yurtlarına başvurularak yazılı izin alınmıştır. Örneklemi oluşturan öğrencilere çalışmanın amacı ve yararları, çalışmadaki rolleri açıklanmış, veri toplama formları üzerine isim yazmamaları söylemiş, araştırmaya katılmaya isteklilik, gönüllülük ilkesine özen gösterilerek onam/onayları alınmıştır.

Verilerin Analizi ve Değerlendirilmesi: Verilerin analizinde SPSS 11.0 versiyonu kullanılarak ordinal veriler; aritmetik ortalama, standart sapma, minimum, maksimum olarak, nominal veriler ise frekans ve yüzde olarak değerlendirilmiştir. Niteliksel verilerin karşılaştırılmasında ki-kare testi uygulanmıştır.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Öğrencilerin Bireysel Özellikleri

Araştırma kapsamına alınan öğrencilerin %50'sinin kız, yaş ortalamasının 21.73 ± 2.68 (17-41), %98.5'inin bekar olduğu ve %38.6'sının sosyal bilimlerde öğrenim gördüğü saptanmıştır. Öğrencilerin %86.5'inin sağlık güvencesinin olduğu, %73.8'inin gelirinin giderini karşıladığı, %79.8'inin çekirdek ailede yaşadığı, %42.8'i yaşamının büyük bölümünü geçirdiği Türkiye Bölgesi'nin Marmara Bölgesi olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca %64.4'ünün sigara/alkol kullanmadığı ve %89.5'inin herhangi bir kronik hastalığının olmadığı belirlenmiştir (Tablo 1).

Öğrencilerin Akılçılık İlaç Kullanma Davranışları

Öğrencilerin yaklaşık yarısının (% 49.4) son 1 ay içinde, diğerlerinin ise sürekli ve sık sık ilaç kullandığı saptanmıştır (Tablo 2). Benzer şekilde İpteş ve Khorshid (2004)'in çalışmasında öğrencilerin %51.6'sının, Yılmaz, Yılmaz, Karaca, Uçar ve Yüce (2008)'nin yaptığı çalışmada ise %26'sının son bir ay içinde ilaç kullandığı görülmüştür. Bu sonuçlar üniversite öğrencilerinin oldukça sık ilaç kullandığını ve akılçılık kullanımı konusunda eğitilmesi gereken bir grup olduğunu ortaya koymaktadır. Öğrencilerin büyük çoğunluğu en fazla ağrı kesici ilaçlar kullandığını ifade etmiştir (Tablo 2).

Tablo 1. Öğrencilerin Bireysel Özellikleri (n=466)

Özellikler	n	%
Cinsiyet		
Kız	233	50.0
Erkek	233	50.0
Yaş		
17-19	66	19.5
20-22	268	57.5
23-↑	132	23.0
Yaş Ort.$\pm$SS (Min.-Mak.)		
21.73 ± 2.68 (17-41)		
Medeni Durum		
Bekar	459	98.5
Evli	7	1.5
Öğrenim Gördüğü Bölüm		
Sağlık Bilimleri	154	33.0
Yabancı Dil	19	4.2
Fen Bilimleri	113	24.2
Sosyal Bilimler	180	38.6
Sağlık Güvencesi		
Var	403	86.5
Yok	63	13.5
Ekonomik Durum		
Gelirim giderimi karşılıyor	374	73.8
Gelirim giderimi karşılamıyor	92	26.2
Aile Tipi		
Geniş	74	15.5
Çekirdek	372	79.8
Parçalanmış	20	4.3
Yaşadığı Türkiye Bölgesi		
Marmara	198	42.8
Ege	42	9.0
Akdeniz	55	11.8
İç Anadolu	54	11.6
Karadeniz	60	12.5
Doğu Anadolu	31	6.7
Güneydoğu Anadolu	21	4.5
Yurt dışı	5	1.1
Sigara/alkol kullanma durumu		
Evet	166	35.6
Hayır	300	64.4
Kronik hastalık durumu		
Var	49	10.5
Yok	417	89.5

Daha önce yapılan çalışmalarda da benzer sonuçlar elde edilmiştir (Uskun, Uskun, Öztürk ve Kişioğlu 2004; Karakurt, Hacıhasanoğlu, Yıldırım ve Sağlam 2010). Ağrı kesici ilaçların bu kadar sık kullanılmasında bu ilaçlara ulaşmanın kolaylığı, reçetesiz olarak satılmaları, fiyatlarının ödenebilir düzeyde olması, her evde bulunma potansiyeli ve en zararsız ilaç olarak kabul edilmesi gibi faktörlerin etkili olabileceği düşünüldü. Ancak bütün ilaçlarda olduğu gibi ağrı kesiciler de böbrek, karaciğer fonksiyon bozukluğu, gastrik şikayetleri olanlarda ve beraberinde başka ilaç kullananlarda ciddi sonuçlara neden olabilecek ilaçlar olduğu için, bilinçli kullanılması gereklidir (Uskun, Uskun, Öztürk ve Kişioğlu 2004; Yapıcı, Balıkçı ve Uğur 2011).

İlaç kullanan öğrencilerin 82.7'sinin ağrı nedeniyle ilaç kullandığı, %35.4'ünün ilacını reçetesiz aldığı ifade etmiştir (Tablo 2). Hem sanayileşmiş hem de gelişmekte olan ülkelerde kendiliğinden ilaç kullanımı yaygın olarak görülmektedir. Pek çok ülkede tıbbi gözetim ve bir reçete gerektiren ilaçlar eczanelerden reçetesiz olarak kolayca temin edilebilmektedir. (Yapıcı, Balıkçı ve Uğur 2011). İptes ve Khorshid'in (2004) çalışmasında öğrencilerin %44.2'sinin, bu çalışmada ise %35.4'ünün ilacını reçetesiz aldığı saptanmıştır. Bu durumun uygun olmayan kullanımına, doğru tanı ve tedavide gecikmelere, ilaç direncine, ilaç etkileşimlerine, yan etkilere ve bireyin sınırlı gelirinin uygun olmayan şekilde kullanımına neden olabileceği düşünülmüştür.

Öğrencilerin %9.4'ünün ilacın reçetesini okumadığı, %18.2'sinin ilacını zamanında almadığı ve bu öğrencilerin %11.2'sinin ilacını unuttuğu için almadığı, %84.8'inin ilaç kullanırken açlık-tokluk durumuna dikkat ettiği ve %25.7'sinin hekimin önerdiği ilaç dozunda kendi kendine değişiklik yaptığı belirlenmiştir (Tablo 2). İlaç reçetesini okumak ilaca ilişkin bilgi düzeyini artırarak akılçılık ilaç kullanma davranışını geliştirir (Özdemir 2012). Yapıcı, Balıkçı ve Uğur (2011)'un çalışmasında bireylerin %73.3'ünün Karakurt, Hacıhasanoğlu, Yıldırım ve Sağlam (2010)'ın çalışmasında %83.6'sının, Yılmaz, Karaca, Uçar ve Yüce (2008)'nin çalışmasında ise %94.1'inin ilaç kullanmadan önce reçetesini okuduğu saptanmıştır. Bu çalışmada da öğrencilerin büyük çoğunluğu ilacın reçetesini okuduğunu belirtmiştir. Bu bulgu daha önce yapılan çalışma bulgularına paralellik göstermektedir.

İlaçlar belli zaman aralıkları ile alındığında istenen etkiyi gösterir. Bu nedenle zamanında alınması önemlidir. Bu çalışmada öğrencilerin çok küçük bir bölümünün (%18.2) ilacını zamanında almadığı görüldü. Yılmaz, Güler, Güler ve Kocataş (2011)'ın çalışmasında bireylerin %12.5'inin ilacını zamanında almadığı ve %63.9'unun ilacı zamanında almama nedeni olarak unuttuğunu belirtmişlerdir. Araştırmanın bu bulgusu yapılan çalışmalar ile benzerdir.

Akılçılık olmayan ilaç kullanımı davranışları hekime başvuruduktan sonraki aşamalarda da devam etmektedir. İlaçların hekimin belirttiği ve/veya prospektüste belirtilen doz ve biçimden farklı kullanılması, semptomların ortadan kalkmasına bağlı olarak öngörülen süreden önce kesilmesi, olumsuz tıbbi sonuçlara neden olabileceği gibi, evde bulundurulan kullanılmayan ilaçların sayısını da artırmaktadır (Özkan, Özbay, Aksakal, İlham ve Aycan 2005; Yılmaz, Yılmaz, Karaca, Uçar ve Yüce 2008). Özdemir (2012)'in çalışmasında bireylerin %55.4'ünün, Yılmaz, Yılmaz, Karaca, Uçar ve Yüce (2008)'nin 356 öğrenci ile yaptıkları araştırmasında ise %43'ünün ilaçları reçete edilen şekli ile almadığı saptanmıştır. Yapılan bu çalışmada öğrencilerin büyük çoğunluğunun (%84.8) ilaç kullanırken açlık-tokluk durumuna dikkat ettiği ve yarısından fazlasının (%69.3) hekimin önerdiği ilaç dozunda kendi kendine değişiklik yapmadığı belirlendi. Bu sonuçlar daha önceki çalışma sonuçlarına göre daha olumlu yönde olsa da, yine de bu konuda bilgi eksikliği olduğunu ortaya koymaktadır. Öğrencilerin %62.2'sinin soruna ilişkin semptomlar bittiğinde/ortadan kalktığında ilaç kullanımını bıraktıkları, %12.4'ünün stres varlığında ilaç kullandığı ve %27'sinin arkadaş/akraba/komşu tavsiyesi ile ilaç kullandığı, tavsiye ile ilaç kullanan öğrencilerin %24.5'inin ise genellikle ağrı kesici kullandığı belirlenmiştir (Tablo 2). İlacın düşük dozda alınması etkisinin azalmasına, çok uzun veya çok kısa süre için kullanılması, yanlış ilaç seçimi ve yanlış ilaç kombinasyonları akılçılık olmayan ilaç kullanımına yol açmaktadır (Jacqueline, Sarah, Micheal, Samantha, Norman and Adriane 2011). Özkan, Özbay, Aksakal, İlham ve Aycan (2005)'nin çalışmasında bireylerin %28.6'sı, Yapıcı, Balıkçı ve Uğur (2011)'un çalışmasında %43.7'si hekimin önerdiği ilaçları kullanılması gereken süreden önce, Karakurt, Hacıhasanoğlu, Yıldırım ve Sağlam (2010)'ın çalışmasında ise %47.9'u yakınmaları sona erdiğinde ilaç kullanmayı bıraktıklarını ifade etmiştir.

Tablo 2. Öğrencilerin Akılcı İlaç Kullanma Davranışları (n=466)

Davranışlar	n	%
Son 1 Ay İçinde İlaç Kullanma Durumu		
Evet	230	49.4
Hayır	236	50.6
Sürekli İlaç Kullanma Durumu		
Evet	60	12.9
Hayır	406	87.1
Sık İlaç Kullanma Durumu		
Evet	127	27.3
Hayır	339	72.7
Sık Kullanılan İlacın Adını Bilme Durumu		
Evet	114	90.5
Hayır	13	9.5
Sık Kullanılan İlacın Türü*		
Ağrı Kesici	78	81.3
Antibiyotik	16	39.0
Sakınleştirici	6	16.7
Vitamin	14	30.4
Diğer	13	29.0
İlaç Kullanma Nedeni		
Kronik hastalık	33	37.1
Ağrı	163	82.7
Soğuk algınlığı	85	63.4
İlacı Reçete İle Alma Durumu		
Evet	301	64.6
Hayır	165	35.4
Reçete Okuma Durumu		
Evet	422	90.6
Hayır	44	9.4
İlacı Zamanında Alma Durumu		
Evet	381	81.8
Hayır	85	18.2
İlaç/ İlaçları Zamanında Almama Neden/ Nedenleri*		
Unutma	52	11.2
Gerekliğin hissettiğinde alma	24	5.2
Önerilen dozu uygun bulmama	8	1.7
İlaç içmemi sevmeme	30	6.4
İlacı yazdırılamama	4	0.9
İhmal etme	40	8.6
Diğer	2	0.4
İlaç Kullanımında Dikkat Edilen Durumlar*		
Açlık-tokluk durumu	395	84.8
Saat aralıklarına	299	64.2
Dozuna	273	58.6
Alkol ile etkileşimine	104	22.3
Diğer	5	1.1
İlaç Dozunda Değişiklik Yapma Durumu		
Evet	143	25.7
Hayır	323	69.3
İlaç Kullanmayı Bırakma Zamani*		
Hastalık semptomları bittiğinde	290	62.2
Tedavi dozu tamamlandığında	212	45.5
İlacın yan etkisi oluştuğunda	144	30.9
Başka bir rahatsızlık olduğunda	49	10.5
Unuttuğumda	70	15.0
Fazla ilaç almak istemediğimde	87	18.7
Diğer	2	10.4
Stres Varlığında İlaç Kullanma Durumu		
Evet	58	12.4
Hayır	408	87.6

Tavsiyesi İle İlaç Kullanma Durumu		
Evet	126	27.0
Hayır	340	73.0
Tavsiye İle Kullanılan İlaç Türleri*		
Ağrı kesiciler	114	24.5
Antibiyotik	23	4.9
Soğuk algınlığı	68	14.6
Multivitamin	27	5.8
Sakinleştiriciler	7	1.5

*Birden fazla seçenek işaretlenmiştir.

Benzer şekilde bu çalışmada da soruna ilişkin semptomlar bittiğinde/ortadan kalktığında öğrencilerin büyük çoğunluğunun ilaç kullanımını bıraktıkları saptanmıştır.

Stres bireye güç gelen, baskı ve engellenme yaratan, çıkmaza sokan, çaresizlige sürükleyen, ağrı veren, bunaltı ve üzüntü verici yaşam olaylarıdır. Üniversite öğrencilerinin ailelerinden ayrılmaları, farklı bir ortama gelmeleri ve yeni arkadaşlıklar kurmalar gibi çeşitli faktörlerle karşılaşmaktadır. Bu olumsuz faktörlere rağmen stresli durumlarda öğrencilerin büyük çoğunluğunun ilaç kullanmaması sevindiricidir.

Ülkemizde en fazla ağrı kesici, antibiyotik ve vitamin gibi ilaçlar savurgan ve hatalı bir şekilde, çevrenin önerisiyle ya da bireyin kendi kararıyla hekime danışmadan kullanılmaktadır (Fadioğlu, Yılmaz ve Yürekli 1989). Bunun sonucu olarak toplumda birçok zehirlenmeler ya da ilaçlara karşı duyarlılıkta azalmalar görülmektedir. Özçelikay (2001)'ın çalışmasında bireylerin %23.2'sinin, Özkan, Özbay, Aksakal, İlham ve Aycan (2005)'nin çalışmasında ise %25.6'sının başkasının önerdiği ilaçı hekime danışmadan kullandığı, Yılmaz, Güler, Güler ve Kocataş (2011)'ın çalışmasında kadınların %24.5'inin başkasına iyi gelen ilaçı kullandıkları, bu çalışmada da benzer şekilde öğrencilerin %27'sinin arkadaş/akraba/komşu tavsiyesi ile ilaç kullandığı belirlenmiştir.

Tavsiye ile ilaç kullanan öğrencilerin %24.5'inin ise genellikle kullandığı ilaç türünün ağrı kesici olduğu görüldü. Türk Algoloji Derneği ağrısı olan bireylerin %73'ünün ağrı kesici kullandığı, ağrı kesici kullananların ise ancak %58.4'ünün hekime başvurarak bu ilaçları kullandığı bildirilmiştir (Önder, Koçia, Öztürk, Sabuncu, Soyutemiz ve Altıntaş 2002). Ağrı kesici alırken hekime danışılmaması, reçetesiz kullanımın sıklığı akılcı olmayan ağrı kesici kullanımına yol açmaktadır.

Tablo 3. Öğrencilerin Bireysel Özellikleri ile Akılcı İlaç Kullanma Davranışlarının Karşılaştırılması (n=466)

	Sürekli ilaç Kullanma n(%)	Sık ilaç Kullanma n(%)	Reçete ile ilaç Alma n (%)	Reçeteyi Okuma İlacını Zamanında Alma n (%)	İlac Etkisini Değerlirmeye Cinsiyet n (%)	Stres Durumunda İlaç Kullanma n (%)	Tavsiye ile İlaç Kullanma n (%)
Cinsiyet							
Kadın	29(6.2)	82(17.6)	128(27.5)	224(48.1)	183(39.3)	14(3.0)	29(6.2)
Erkek	31(6.7)	45(9.7)	173(37.1)	198(42.5)	198(42.5)	36(7.7)	29(6.2)
	$\chi^2=14.818$ p=0.000**	$\chi^2=21.051$	$\chi^2=16.966$	$\chi^2=3.238$ p=0.072	$\chi^2=20.264$ p=0.000**	$\chi^2=0.000$ p=1.000	$\chi^2=1.566$ p=0.211
Medeni Durum							
Bekar	57(12.2)	123(26.4)	297(63.7)	416(89.3)	374(80.3)	49(10.5)	56(12.0)
Evli	3(0.6)	4(0.9)	4(0.9)	6(1.3)	7(1.5)	1(0.2)	2(0.4)
	$\chi^2=5.695$ p=0.017*	$\chi^2=3.202$ p=0.074	$\chi^2=1.503$ p=0.472	$\chi^2=0.195$ p=0.659	$\chi^2=1.585$ p=0.208	$\chi^2=1.778$ p=0.411	$\chi^2=1.696$ p=0.193
Sağlık Givencesi							
Var	51(10.9)	110(23.6)	261(56.0)	366(78.5)	332(71.2)	39(8.4)	49(10.5)
Yok	9(1.9)	17(3.6)	40(8.6)	56(12.0)	49(10.5)	11(2.4)	9(1.9)
	$\chi^2=0.129$ p=0.719	$\chi^2=0.003$ p=0.959	$\chi^2=0.446$ p=0.800	$\chi^2=0.237$ p=0.626	$\chi^2=0.775$ p=0.379	$\chi^2=3.758$ p=0.153	$\chi^2=0.226$ p=0.634
Ekonominik Durum							
Gelir gideri karşıyor	53(11.4)	107(23)	255(54.7)	354(76.0)	322(69.1)	42(9.0)	49(10.5)
Gelir gideri karşılamıyor	7(1.5)	20(4.3)	46(9.9)	68(14.6)	59(12.7)	8(1.7)	9(1.9)
	$\chi^2=1.087$ p=0.297	$\chi^2=0.040$ p=0.841	$\chi^2=1.634$ p=0.442	$\chi^2=0.125$ p=0.724	$\chi^2=1.038$ p=0.308	$\chi^2=0.008$ p=0.996	$\chi^2=0.030$ p=0.862
Aile Tipi							
Çekirdék	44(9.4)	88(18.9)	243(52.1)	229(72.7)	311(66.7)	32(6.9)	41(8.8)
Geniş	11(2.4)	26(5.6)	45(9.7)	63(13.5)	54(11.6)	16(3.4)	13(2.8)
Parçalanmış	5(1.1)	13(2.8)	13(2.8)	20(4.3)	16(3.4)	2(0.4)	4(0.9)
	$\chi^2=3.403$ p=0.182	$\chi^2=19.839$ p=0.000**	$\chi^2=8.704$ p=0.069	$\chi^2=2.876$ p=0.237	$\chi^2=2.736$ p=0.255	$\chi^2=15.214$ p=0.004*	$\chi^2=3.882$ p=0.144
Sigara/alkol kullanma durumu							
Evet	24(5.2)	48(10.3)	116(24.9)	147(31.5)	135(29.0)	25(5.4)	27(5.8)
Hayır	36(7.7)	79(17.0)	185(39.7)	275(59.0)	246(52.8)	25(5.4)	31(6.7)
	$\chi^2=0.575$ p=0.448	$\chi^2=0.339$ p=0.549	$\chi^2=3.317$ p=0.190	$\chi^2=1.211$ p=0.271	$\chi^2=0.033$ p=0.857	$\chi^2=6.260$ p=0.044	$\chi^2=3.451$ p=0.063
Kronik hastalık durumu							
Var	25(5.4)	30(6.4)	36(7.7)	44(9.4)	38(8.2)	8(1.7)	8(1.7)
Yok	35(7.5)	97(20.8)	265(56.9)	378(81.1)	343(73.6)	42(9.0)	50(10.7)
	$\chi^2=75.73$ p=0.000**	$\chi^2=35.27$ p=0.000**	$\chi^2=4.59$ p=0.101	$\chi^2=0.572$ p=0.449	$\chi^2=0.029$ p=0.895	$\chi^2=4.959$ p=0.084	$\chi^2=1.004$ p=0.316

 χ^2 = Friedman

Bu konuda belirtilen bulgular, evlerdeki kullanılmayan ve/veya ihtiyaç fazlası ilaç miktarındaki artışa çözüm olabilecek uygulamaların hayatı geçirilmesi ve halkın kendisine ait olmayan ilacı kullanmama bilincini artırma gereğini işaret etmektedir (Önder, Koçia, Öztürk, Sabuncu, Soyutemiz ve Altıntaş 2002). Araştırmmanın bu bulgusu, üniversite öğrencilerinin en çok kullandığı ilaç türü olan ağrı kesici ilaç bulgusunu destekler niteliktedir.

Öğrencilerin Bireysel Özellikleri İle Akılçılı Ilacı Kullanma Davranışlarının Karşılaştırılması

Öğrencilerin cinsiyeti ile sık ilaç kullanma, reçete ile ilaç alma, reçeteyi okuma ve ilaç dozunda değişiklik yapma arasında, medeni durumları ile sürekli ilaç kullanma, aile tipi ile sık ilaç kullanma, ilaç dozunda değişiklik yapma ve tavsiye ile ilaç kullanma arasında, kronik hastalık varlığı ile sürekli ve sık ilaç kullanma arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark saptanmıştır ($p<0.005$, Tablo 3).

Literatürde ilaç kullanımının cinsiyet, morbidite, yaş, sağlık davranışları, stres ve sosyal roller gibi sosyodemografik özelliklerden etkilendiği bildirilmiştir (Ossema and Lamikara 2012). Bu çalışmada kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre daha sık ilaç kullandığı, reçete ile ilaç almadığı, reçeteyi okuduğu ve ancak ilaç dozunda değişiklik yaptığı görülmüştür. Bu

durumda erkek öğrencilerin kızlara göre akılçılı ilaç kullanma davranışlarının daha fazla geliştiği söylenebilir.

Bekar ve ailesi ile birlikte yaşayan öğrencilerin akılçılı ilaç kullanma davranışları ve ilaca uyumları daha olumludur (Özdemir 2012). Bu durum öğrencilerin ilaç kullanırken ailenin karşılıklı olarak birbirlerini desteklemesi ile açıklanabilir.

Kronik hastalıkların görülmeye sikliğinin artması sonucu bireylerin sağlık bakım hizmetine duyulan gereksinimi artmaktadır ve daha fazla ilaç kullanmaktadır (Ünsal, Demir, Özkan ve Arslan 2011). Araştırmmanın bu bulgusu literatür bilgisi ile uyumludur.

SONUÇ VE ÖNERİLER

Üniversite öğrencilerinin akılçılı ilaç kullanımı konusunda bazı yetersizliklerin olduğu belirlendi. Araştırmadan elde edilen bulgular ışığında;

- Üniversite öğrencilerinin akılçılı ilaç kullanma davranışlarını artttirmaya yönelik rehberlik ve danışmanlık programlarının oluşturulması,
- Akılçılı ilaç kullanımını bilincinin aşlanması için örgün ve yaygın eğitim olanaklarının kullanılması,
- Gazete, dergi, televizyon, internet, gibi iletişim araçlarının kullanım ile akılçılı ilaç kullanımı konusunda halkın bilinçlendirilmesi önerilmektedir.

KAYNAKLAR

- Akan H.** Akılçılı Antibiyotik Kullanımı ve Türk Hematoloji Derneği. ANKEM Dergisi 2006;20(1):65-7.
- Arslan GG, Eşer İ.** Yaşlıların Kendi Kendine İlaç Kullanımına Uyumu ve Hemşirenin Rolü. Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksek Okulu Dergisi 2005;21(2):147-57.
- Aydın B, Gelal A.** Akılçılı İlaç Kullanımı: Yaygınlaştırılması ve Tıp Eğitiminin Rolü. DEÜ Tıp Fakültesi Dergisi 2012;26(1):57-63.
- Fadıoğlu Ç, Yılmaz D, Yürekli A.** Toplumda Analjezik, Antibiyotik ve Trankilizan Grubu İlaçlarının Kullanımlarının ve Bu Konudaki Bilgilerinin Saptanması. Ege Üniversitesi HYO Dergisi 1989;5(1):10-1.
- İptes S, Khorshid L.** Üniversite Öğrencilerinin İlaç Kullanım Durumlarının İncelenmesi. Ege Üniversitesi Hemşirelik Yüksekokulu Dergisi 2004;20(1):97-106.
- Jacqueline N, Sarah N, Micheal B, Samantha K, Norman M, Adriane K.** Antibiotic Use Knowledge and Behaviour at a Ugandan University. International Journal of Infection Control 2011;7(4):1-7.
- Karakurt P, Hacıhasanoğlu R, Yıldırım A, Sağlam R.** Üniversite Öğrencilerinde İlaç Kullanımı. TAF Preventive Medicine Bulletin 2010;9(5):505-12.
- Oktay Ş.** Akılçılı İlaç Kullanımının Genel İlkeleri. Türk Geriatri Dergisi 2006;(9):15-8.
- Ossema KP, Lamikara A.** A Study of the Prevalence of Self Medication Practice Among University Students in Southwestern Nigeria. Tropical Journal of Pharmaceutical Research 2012;11(4):683-89.
- Önder E, Koçia O, Öztürk S, Sabuncu Z, Soyutemiz Ö, Altıntaş H.** Yunus Emre Sağlık Ocağı Bölgesinde Yasayan 18 Yaş ve Üstü Bireylerin Ağrı Kesici Kullanımı ve Bu Konudaki Bilgilerin Saptanması. Toplum Hekimliği Bülteni 2002;21(1):1-6.
- Özçelikay G.** Akılçılı İlaç Kullanımı Üzerine Bir Pilot Çalışma. Ankara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi Dergisi 2001;30(2):9-18.
- Özdemir L.** Yaşlılıkta İlaç Uyumu ve İlaç Uyumunu Etkileyen Faktörler. Akad Geriatri 2012; 4(1):18-22.
- Özer E, Özdemir L.** Yaşılı Bireyde Akılçılı İlaç Kullanımı ve Hemşirenin Sorumlulukları. Hacettepe

Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Dergisi 2009;6(2):42-51.

Özkan S, Özbay OD, Aksakal FN, İlhan MN, Aycan S. Bir Üniversite Hastanesine Başvuran Hastaların Hasta Olduklarındaki Tutumları ve İlaç Kullanım Alışkanlıklarını. TSK Koruyucu Hekimlik Bülteni 2005;4(5):223-37.

Uskun E, Uskun SB, Öztürk M, Kişioglu AN. Sağlık Ocağına Başvuru Öncesi İlaç Kullanımı. Sted 2004;13(12):451:45.

Ünsal A, Demir G, Özkan AÇ, Arslan GG. Huzurevindeki Yaşlılarda Kronik Hastalık Sıklığı ve İlaç Kullanımları. ADÜ Tıp Fakültesi Dergisi 2011;12(3):5-10.

Yapıcı G, Balıkçı S, Uğur Ö. Birinci Basamak Sağlık Kuruluşuna Başvuranların İlaç Kullanımı Konusundaki Tutum ve Davranışları. Dicle Tıp Dergisi 2011;38(4):458-65.

Yılmaz E, Yılmaz E, Karaca F, Uçar S, Yüce T. Sağlık Yüksekokulu Öğrencilerinin İlaç Kullanma Durumlarının İncelenmesi. Fırat Sağlık Hizmetleri Dergisi 2008;3(8):69-81.

Yılmaz M, Güler N, Güler G, Kocataş S. Bir Grup Kadının İlaç Kullanımı İle İlgili Bazı Davranışları: Akılçi Mi? Cumhuriyet Tıp Dergisi 2011;33(3):266-77.